

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202385
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819202385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu E. Y., P. XX.XX.XXXX, X. Y. H. XXX, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava Račianska 71, o zaplatenie 100.000,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/55/2019-98 z 12.11.2020 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 100.000 eur ako nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť ako dôsledok uznesenia Okresnej prokuratúry Rožňava sp. zn. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014, v dôsledku ktorého strávil vo väzbe protizákonne tri dni. Vzal do úvahy obranu žalovanej ktorá namietala, že v danej veci nie sú splnené všetky podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a namietala aj premlčanie uplatneného nároku. Podrobne reprodukoval obsah ďalších vyjadrení a prednesov strán, a to vrátane výsluchu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 12.11.2020. Zistil, že Okresná prokuratúra Rožňava uznesením č. k. Pv 744/14/8808/15 zo dňa 19.12.2014 rozhodla, že žalobcu ihneď prepúšťa z väzby na slobodu s tým, že zároveň tento ihneď nastúpi výkon nariadeného trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, proti ktorému uzneseniu bola prípustná sťažnosť nemajúca odkladný účinok a toto uznesenie žalobca prevzal dňa 23.12.2014. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola žalovanej doručená dňa 18.12.2017 a oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku bolo žalobcovi doručené dňa 04.06.2018 s tým, že jeho žiadosti vyhovené nebolo. Venoval sa ďalej otázke pasívnej legitímácie v spore a po citácii § 73 a § 135 ods. 1 C.s.p., ako aj § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 písm. a) a m) zák. č. 514/2003 Z.z. uviedol, že s prihliadnutím na skutočnosť, že nárok uplatnený žalobcom predbežne prerokovalo Ministerstvo spravodlivosti SR, z úradnej povinnosti konal s týmto orgánom ako žalovaným konajúcim v mene štátu. Právne vec posúdil podľa § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 4 a § 19 ods. 1 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a mal za preukázané, že uznesenie okresnej prokuratúry zo dňa 19.12.2014 bolo žalobcovi doručené dňa 23.12.2014 a žalobca sa takto o vzniku nemajetkovej ujmy dozvedel najneskôr v tento deň. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola ministerstvu doručená dňa 18.12.2017 a

prerokovanie v danom prípade končilo dňom doručenia oznámenia o výsledku prerokovania, ktorým je 04. jún 2018, a teda prerokovanie trvalo 5 mesiacov a 17 dní od 18.12.2017 do 04.06.2018. Poukázal na to, že právo na náhradu škody sa v tomto prípade premlčí za tri roky, od kedy sa poškodený o škodu dozvedel, t.j. odo dňa 23.12.2014 plynula premlčacia lehota, ktorá bola predĺžená o obdobie predbežného prerokovania nároku, teda o 5 mesiacov a 17 dní, v dôsledku čoho posledným dňom trojročnej subjektívnej lehoty na uplatnenie práva na súde bol deň 09.06.2018 a žaloba mu bola doručená až 21.08.2019. Zaoberajúc sa vznesenou námietkou premlčania dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca a upozornil na obsah rozsudku súdu prvej inštancie, kde na druhej strane v ods. 3 sa píše, že o škode sa dozvedel najneskôr dňa 19.12.2014, pričom sa o nej dozvedel 23.12.2014. Znovu sa zaoberal okolnosťami, za ktorých bol v dôsledku rozhodnutia prokurátora ponechaný vo väzbe a pýtal sa, prečo hneď nebol z väzby prepustený. Podľa jeho výkladu z väzby mal byť prepustený hneď dňa 19.12.2014 na slobodu. Poukázal na znenie Dohovoru ľudských práv a základných slobôd, ako aj Ústavy SR a bol toho názoru, že ak by súd chcel zamietnuť žalobu z dôvodu premlčania, tým pádom by musel zasadať protizákonne. Nesúhlasil s tvrdeniami o subjektívite lehoty, keď všetko bolo v zákonných lehotách. Uviedol ďalej, že do väzby bol protizákonne vzatý dňa 24.09.2014 a od tej doby do 07.10.2014 Krajský súd v Košiciach na toto protizákonné väzobné stíhanie nereagoval. V jeho prípade tak išlo o porušovanie zákonov Slovenskej republiky štátnymi orgánmi.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zrekapitulovala obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a bola toho názoru, že žalobca vo svojom odvolaní nepoukázal ani na jeden z relevantných odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 C.s.p. Je tak znemožnené vecne argumentovať proti jeho nekonkrétnym námietkam. K uplynutiu premlčacej lehoty sa žalobca obmedzil len na tvrdenie, že všetko je v zákonných lehotách, pričom na podporu týchto svojich tvrdení nenavrhol ani nepredložil žiaden dôkaz.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom prvoinštančnému súdu 16.02.2021 zotrval na odvolacích dôvodoch a opätovne sa podrobne venoval okolnostiam, za ktorých podľa neho protiprávne bol ponechaný vo väzbe a svoje podanie s totožným obsahom doplnil aj 19.02.2021.

6. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 C.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 C.s.p. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p.).

8. Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že postupu prvoinštančného súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP nebol naplnený, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

13. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, t.j. nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

14. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

16. Žalobca sa v spore domáhal náhrady škody - vyplatenia nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto ho zamietol.

17. Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

18. Podľa § 19 ods. 3 cit. zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podlieha premlčaniu. Subjektívna premlčacia lehota, bez ohľadu na to, či škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je trojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

20. Podľa záveru súdu prvej inštancie sa žalobca o škode dozvedel dňa 23.12.2014, kedy mu bolo doručené uznesenie Okresnej prokuratúry Rožňava č.k. Pv 744/14/8808-15 zo dňa 19.12.2014. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný žalobca (viď zápisnicu o pojednávaní z 12.11.2020 na čl. 96 spisu) a nerozporoval ju ani v odvolaní. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby svoje práva uplatňovali v primeraných dobách a tento inštitút má zabrániť dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcich povinností. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže už s úspechom domáhať na súde svojho práva. Poškodený, tak ako veriteľ

musí sledovať plynutie premlčacích lehôt tak, aby svoje právo v stanovenej lehote vykonal alebo uplatnil žalobou proti povinnej osobe na súde. Keďže si žalobca v súdnej veci túto povinnosť nesplnil, musel súd prvej inštancie žalovanou vznesenej námietke premlčania priznať právne účinky a žalobu v dôsledku premlčania nároku zamietnuť. Žalobca ani v odvolaní nepolemizuje so závermi súdu prvej inštancie o premlčaní nároku, netvrdí relevantné skutočnosti o tom, že nárok bol uplatnený včas a venuje sa zväčša iba okolnostiam, za ktorých bol podľa neho neoprávnené držaný vo väzbe a za tejto situácie odvolací súd, súc viazaný odvolacími námietkami žalobcu nemal inú možnosť, len rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a naopak žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).